Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannenberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 231. Brașovŭ, Joi 20 Octomvrie (1 Noemvrie) 1888.

Brașovŭ, 19 Octomvrie v.

Amŭ ajunsŭ timpurĭ, în care nu ne-a mai rĕmasŭ decâtŭ sĕ plătimŭ dare și érăși dare.

Mulțămită risipei guvernului, imensei armate de funcționarĭ, deficitelorŭ bugetare, datorielorŭ ne mai pomenite de marĭ ale statului, defraudărilorŭ nesfîrșite, lăcomiei nemărginite a șoviniștilor ungurĭ, carĭ în numele „ideii de statŭ maghiarŭ“ înghitŭ milióne și totŭ nu se mai satură, amŭ ajunsŭ sĕ nu mai muncim decâtŭ pentru plata dărilorŭ de totŭ felulŭ în statŭ, în comitate și în comune.

N'a fostŭ destulŭ cu atâta, a trebuitŭ sĕ mai facemŭ și trista esperiență de-a vedé impunêndu-se comitatelorŭ românescĭ dare pentru o societate privată, cu scopurĭ subversive, cum e reuniunea ardelénă de maghiarisare, ocrotită și patronată de guvernŭ și de organele lui; de-a vedé impunêndu-se dare comitatelorŭ românescĭ pentru fondurile de pensiune ale slujbașilorŭ ungurĭ, impușĭ și ei Românilorŭ cu forța de atotputernicii fișpanĭ și solgăbirĕi.

Și care e rĕsplata ce se dă poporului românŭ în schimbulŭ atâtorŭ sarcine grele?

Nicĭ respectulŭ ce se datoresce desvoltării simțului sĕu naționalŭ, autonomiei bisericei și școlei sale; nicĭ ocrotirea intereselorŭ sale culturale, morale și sociale; nicĭ promovarea comerciului, industriei și agriculturei sale în interesulŭ bunăstărei materiale; nicĭ împărțirea slujbelorŭ în statŭ, în comitate orĭ în comune, amĕsuratŭ numĕrului poporațiunei și inteligenței române: nimicŭ din tóte acestea nu'i e datŭ Românului sĕ guste, pentru că așa e voința guvernului, a organelorŭ sale și a agitatorilorŭ ḑiariștĭ și kuluregyletiștĭ.

E durerosŭ sĕ vedĭ că nu se găsesce nicĭ ministru, nicĭ ḑiarŭ, nicĭ unŭ organŭ alŭ guvernului, care sĕ aibă atâta simțŭ de umanitate, încâtŭ sĕ protesteze și sĕ-lŭ cuprindă indignațiunea de atâta disprețŭ de greaua muncă a poporului.

E fórte durerosŭ sĕ vedĭ decăḑêndŭ la atâta înjosire o parte a societății maghiare anume cea care stă în strînse legăturĭ cu guvernulŭ, cu ḑiaristica și cu diferiții agitatorĭ ungurĭ, ca în Solnoc-Dobêca, Huniedóra, Têrnava mare ș. a., încâtŭ și în cele mai rare casurĭ — când adecă se mai ridică câte o voce în contra nenorocitului curentŭ șovinisticŭ — sĕ teroriseze și sĕ siléscă a se arunca în abisulŭ șovinismului chiar și acei rarĭ ómenĭ de bine mai puținŭ înveninațĭ de acestŭ nenorocit curent, de témă numai că sĕ nu li-se impute, că ar sta în conivență cu elementulŭ nemaghiarŭ.

Acestŭ curentŭ distrugĕtorŭ, încuragiatŭ de guvernŭ și de întregŭ aparatulŭ oficiosŭ și neoficiosŭ de care dispune, a adusŭ adĭ lucrurile acolo, că poporulŭ românŭ e lăsatŭ pe mâna celui dintêiu venitŭ a'i impune sarcine de totŭ felulŭ, fără nicĭ o considerațiune cătră dreptŭ, lege și simțulŭ de umanitate, sarcine din care nu i-se face nicĭ o parte, deórece menite suntŭ a servi scopurilorŭ contrare tuturorŭ intereselorŭ lui de viéță.

Astfelŭ amŭ ajunsŭ adĭ de ni-se iau mereu, ni-se iau în infinitŭ dărĭ drepte și nedrepte, legale și nelegale, pentru statŭ, comitate, comune, pentru fondurĭ de pensiunĭ ungurescĭ ca în Hunedóra și alte părțĭ, pentru reuniunea de maghiarisare și peste totŭ pentru cultura maghiară ca în Solnocŭ-Dobêca, Têrnava mare și în alte comitate.

In fața acestorŭ fapte, e curată ironiă, décă foile ungurescĭ cu agitatorii ungurĭ mai susținŭ, că poporulŭ românŭ nu e apăsatŭ și că e egalŭ îndreptățitŭ.

Din Bulgaria și Grecia.

In 27 Octomvre s'a deschisŭ Sobrania bulgară. In discursulŭ tronului, rostitŭ de însuși principele Ferdinand, acesta își esprimă speranța, că deputații se vorŭ distinge printr'o activitate luminată și fecundă pentru binele națiunii, prin devotamentŭ și alipire cătră patriă și corónă. Causa bulgară, ḑice mesagiulŭ, se consolidéză din ḑi în ḑi, mulțămită păcii generale și ordinei și liniștei din țéră. Deschiderea liniei ferate Țaribrod-Sofia-Vacarel, construită de Bulgarĭ cu banĭ bulgarĭ, și încă în momente grele și critice, a mĕritŭ creditulŭ țĕrii și a legatŭ capitala ei cu celelalte orașe marĭ din Europa, dândŭ streinilorŭ putință de a cunósce mai deaprópe națiunea și d'a aprețiа sacrificiile și silințele ce și-le dă pacinicului și laboriosulŭ poporŭ bulgarŭ pentru progresulŭ sĕu moralŭ și materialŭ, și pentru ocrotirea libertății și independenții sale. Primirea, ce poporulŭ i-a făcut'o principelui în călĕtoria sa întreprinsă prin Bulgaria, dovedesce credinciósă afecțiune și devotamentŭ pentru patriă și pentru persóna sa. Dela suirea sa pe tronulŭ bulgarŭ, ḑice principele, instrucțiunea și armata au făcutŭ progrese însemnate în desvoltarea lorŭ. Armata se află la înălțimea situațiunii și la trebuința va sci rĕspunde speranței și încrederei ce patria și tronulŭ le-au pusŭ în ea. Sobrania va avé sĕ se ocupe în sesiunea acésta cu proiectulŭ de lege pentru organisarea serviciului sanitarŭ, proiectulŭ de codŭ penalŭ, proiectulŭ pentru succesiunĭ, proiectulŭ pentru greutățĭ și mĕsurĭ ș. a.

In aceeașĭ ḑi s'a deschisŭ și camera Greciei. În discursulŭ sĕu Regele mulțămesce țĕrei pentru doveḑile de iubire ce le-a primitŭ cu ocasiunea jubileului sĕu. M. Sa ḑice, că situațiunea financiară este escelentă; constată progresele sĕvêrșite în armată și în marină și ḑice că în timpŭ de pace progresele sĕvêrșite suntŭ cei mai bunĭ apĕrătorĭ ai drepturilorŭ Greciei. Dér décă va isbucni unŭ rĕsboiu, Grecia va proba, că n'a neglijatŭ nimicŭ în interesulŭ apĕrării naționale. Regele anunță apoi logodna principesei Sofia de Prusia cu Principele moștenitorŭ grecescŭ.

SCIRILE ḐILEI.

Din Pojunŭ se telegrafiază, că Primatele stărue pe lângă locuitorii de acolo, ca sĕ persiste în speranța, că vorŭ obtiné o *a treia universitate ungurescă*, pentru care cel mai potrivitŭ locŭ ar fi, după părerea Primatelui, Pojunulŭ. Primatele sĕ fi declaratŭ cu ocasiunea călĕtoriei sale în Pojunŭ, că în privința acésta intrase în serióse învoelĭ cu rĕposatulŭ ministru Trefort, care stăruia pe lângă Primatele, ca, în schimbulŭ unui edificiu din Budapesta, sĕ dea unŭ palatŭ alŭ sĕu pe séma universității. Invoelile dintre Trefort și Primatele arŭ fi ajunsŭ departe, décă nu li-s'arŭ fi pusŭ în cale starea critică a finanțelorŭ statului.

* *

Curia r. a resolvatŭ în fine *procesulŭ* ce se continuă timpŭ de 32 de anĭ între familia contelui Lazar și între 2 comune din Săcuime *pentru dreptulŭ de proprietate asupra băilorŭ dela Borsecŭ*. Familia Lazar a perdutŭ procesulŭ și astfeliu dreptulŭ de proprietate asupra băilorŭ a rĕmasŭ definitivŭ comunelorŭ proprietare de până acum.

* *

Din *Roșia* se scrie ḑiarelorŭ ungurescĭ, că în urma unei investigațiunĭ rigurόse s'a descoperitŭ, că colectorulŭ comunalŭ de dare de acolo, *Csora Sandor*, cunoscutŭ până acum ca omŭ conscențiosŭ și dreptŭ, în decursŭ de 10 anĭ a defraudatŭ câte-o anumită sumă în fiă-care anŭ din banii colectațĭ de elŭ. Scirea acésta a produsŭ o impresiă deprimătóre, deórece colectorulŭ era recunoscutŭ ca omŭ de omeniă. Suma banilorŭ defraudațĭ se socotesce camĭ la 3000 fl., din carĭ se speră, că celŭ puținŭ o parte se va restitui din averea defraudantului, ce s'a și pus sub secuestru

* *

Cu ocasiunea înaintărilorŭ dela 1 Noemvre, au fostŭ înaintațĭ în armata comună: Colonelulŭ Teodorŭ *Seracin*, comandantulŭ brigadei de inf. 59, la gradulŭ de generalŭ; căpitanii de cl. 2 Olimpiu *Pistrilă* din reg. 2 de inf. și Dioniu *Sabailă* din reg. 64 de inf. la gradulŭ de căpitanŭ cl. 1; locotenenții Nicolau *Ceușianu* din reg. 64 din inf., Iulianŭ *Brote* din reg. 62 de inf., Aurelŭ *Predovicĭ* din reg. 64 de inf., Nicolau *Băilă* din reg. 63. de inf., Iosifŭ *Mușteiu* din reg. 50 de inf. și Alexandru *Zurzulŭ*

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(2)

Iléna Sandului.

Novelă din poporŭ.

Era frumósă fata Sandului. Mulțĭ flăcăi se băteau după ea, și mai multŭ ca toțĭ Florea lui Popicŭ. Ce folosŭ însĕ décă elŭ nu'și era lui'șĭ stăpânŭ, așa ḑiceu ómenii, așa vorbea satulŭ, și vorba satului adevĕrată era. Numai Vilucă alŭ lui Costanŭ și Mărina verișóra lui Florea sciau de lacrimile lui, de nĕcasurile și jalea lui. Mulțĭ-i spunea Mărina lui Vilucă și multe vorbea acesta cătră fiica lui Bulbucŭ. Vorba ceea, din gură'n gură se face povestea.

In aceeașĭ ḑi, în care feciorulŭ bogătanului Popicŭ o pățise, la casa lui Bulbucŭ se petreceu lucrurĭ ciudate.

„Ce sĕ-i facŭ, mamă? Florea mĭ-e dragŭ, mĭ-e dragŭ mai alesŭ că-lŭ sciu bunŭ, răbduriu, frumosŭ și jucăușŭ bunŭ. Erĭ, ḑi de Duminecă, când amŭ încheiatŭ joculŭ, m'a luatŭ pe mine și pe Mărina și ne-a jucatŭ de sĕ i-te închinĭ.“

Așa vorbea fata lui Bulbucŭ mamei sale Lunea, după ce gătară de strînsŭ bobulŭ și mazărea din câmpŭ.

„Hei, draga mamei, ce folosŭ de tóte astea? Florea-i totŭ Florea!“

„Voinicŭ, frumosŭ și drăguțŭ,“ ḑise fata. „Totŭ ce mĕ neliniștesce e că de câteva orĭ l'am vĕḑutŭ trecêndŭ în josŭ nebăgêndŭ în sémă pe nimenĭ.“

„Vedĭ asta-i, fiică dragă!“

„Dér mĭ-e dragŭ, mamă, de....“

„Sĕ fi tu pe pace, că vomŭ sci noi sĕ-i facemŭ și lui apa. Haide sĕ cernemŭ de móră. Acușĭ vine tată-tĕu dela câmpŭ și ne pune pe focŭ de va sci c'amŭ furatŭ vremea lui Dumneḑeu.“

Lelea Safta și fiica întrară într'o cămară și s'apucară de lucru. Mai târḑiu bĕtrâna scirici de feliulŭ dragostei lui Florea și se făcŭ nevĕḑută. Pe semne s'apropia séra și trebuia sĕ-șĭ védă de treburĭ, căcĭ și Telégă, sluga, nimerĭ dela hotarŭ și argatulŭ Filucă încă se arătă ca sĕ-i asculte poruncile....

Și fugi iute Filucă până la Sandu și veni și spuse, că elŭ se află la móră c'unŭ sacŭ de măcinișŭ, ér Iléna e singură. Și bine scia Veța lui Pârjolŭ, prietina fetei lui Bulbucŭ, sĕ iscodéscă minciunĭ, precum că Iléna zace de mórte, și sĕ le spună Mărinei, ér Mărina sĕ le spună apoi lui Florea, și la vremea hotărîtă s'o scótă pe Iléna, totŭ cu minciunĭ despre Florea, până la pârlazŭ și sĕ povestéscă multe nimicurĭ, în vreme ce Florea simțea fiorii morții în casa lui Sandu; ér când tatălŭ Ilenei era aprópe de casă, ea sĕ fugă pe altă parte și sĕ dea semnŭ printr'unŭ flueratŭ lui Telégă, schimbatŭ ca o ciumă, sĕ iésă din casa Sandului.

Tóte astea se petrecură fără scirea și cunoscința Ilenei și a tată-sĕu, fiindŭ puse la cale de cei carĭ n'o puteu suferi pe ea, cea mai frumósă din satŭ; și apoi totŭ ei sĕ-șĭ rîdă de Florea și sĕ scornéscă vorbe, că'n casa Sandului a umblatŭ unŭ strigoiu, o dihaniă urîtă.

Bine-i umbla lelii Safti și rĕu îi cădéu Ilenei și lui Florea trebșórele acestea.

II.

Patru ḑile mai avea Florea lui Popicŭ până ce sĕ-șĭ pună traista, 'n bĕțŭ și sĕ pornéscă la drum, așa suna porunca împĕrătéscă. Patru ḑile încă mai putea Ileana Sandului, cea din urmă óră póte, sĕ caute la Florea în ochĭ, sĕ-i spună că-lŭ iubesce, că de dragulŭ lui plânge și codrulŭ și plugulŭ, și tóte fetele din satŭ și mai multŭ ca tóte ea, Ileana, ce avea elŭ mai scumpŭ.

„Ce viéță chinuită și amară o sĕ aibă elŭ în cătaniă!“ îșĭ ḑicea Ileana învêrtindŭ fusulŭ încărcatŭ cu tortŭ, cum sta în pragulŭ porții, căutândŭ în susŭ ca doră sĕ zăréscă pe Florea orĭ fiă și numai umbra lui.

Cum o sĕ trécă peste patru ḑile viéța lorŭ odinióră atâtŭ de fericită! Nimicŭ nu va rĕmânea din tóte, afară de aducerile aminte ce-i vorŭ împresura pe

din reg. 64 de inf. la gradulŭ de căpitanĭ cl. 2; cadeţii Ionŭ *Popovicĭ* din reg. 31 de inf. şi Adolf *Basarabă* din reg. 50 de inf. la gradulŭ de sublocotenenţĭ. Apoi căpitanii Michailŭ *Ivanovicĭ* şi Teodorŭ *Suchy* din reg. 2 de inf. la gradulŭ de maiorĭ, celŭ dintêiu în reg. 62 şi celŭ de-alŭ doilea în reg. 82 de inf. Colonelulŭ Emilŭ cav. *Perin de Wogenburg* e numitŭ comandantŭ alŭ reg. 2 de infanterie.

* *

In ḑilele trecute oficerĭ bulgarĭ au cumpăratŭ în *Seghedinŭ* cu preţurĭ bune caĭ pentru armata bulgară.

* *

Localulŭ Redutei din locŭ e închiriat pe anulŭ întregŭ de directorulŭ de teatru *Wolff*, care va juca cu trupa sa aci în carnevalŭ. Directorulŭ Wolff a încredinţatŭ partea economică d-lui Geist birtaş, ér administraţiunea localităţilorŭ lui Gustav Hedwig (strada Scheilorŭ Nr. 118), care dispune de sală pentru balurĭ, serate, nunte ş. a.

* *

Ministrulŭ comunŭ de finanţe Benjamin *Kallay*, care călĕtoresce acum prin provinciile ocupate, ajungêndŭ la 16 Octomvre n. în Mostar, puse de se vestĕ în oraşŭ că dênsulŭ în ḑiua următóre între 10 şi 12 óre primesce pe orĭ şi cine, precum şi petiţiunĭ. Ministrulŭ vrea sĕ cunóscă în modulŭ acesta dorinţele şi plângerile poporaţiunei.

La noi de asemenea lucrurĭ nu se pomenesce, mai alesŭ când e vorba de dorinţele şi plângerile poporaţiunei nemaghiare.

* *

Unŭ óre-care Constantinŭ *Rökk* din Budapesta a lăsatŭ *Kulturegyletului ardeleanŭ* 20,000 fl.

Păcatŭ de banĭ, că se dau pentru scopurĭ atâtŭ de neumane.

* *

O *scrisóre cu 1480 fl.*, trimésă prin poştă din Csaba la Viena, nu se găsesce nicăerĭ. Cercetările de până acum n'au datŭ nicĭ unŭ resultatŭ positivŭ. Scrisórea a ajunsŭ în Budapesta, şi de acolo s'a espedatŭ mai departe, dér n'a ajuns la destinaţiune. Se crede, că s'a perdutŭ.

Congresulŭ naţionalŭ bisericescŭ.

(Raportŭ specialŭ alŭ „Gaz. Trans.")

Sibiiu, 12/24 Oct. 1888.

Şedinţa a XIV, 12/24 Octomvre.

Deschiderea la 5 óre p. m. Presidiulŭ ordinariu.

1. Se autentică protocolulŭ şedinţei precedente.

2. *V. Babeşŭ* face menţiune de lăsămêntulŭ „Trandafirŭ" pentru tinerimea de confesiunea gr. or. din întréga monarchiă. Testamentulŭ rĕposatului Trandafirŭ sună, că $^1/_3$ parte a averii sale sĕ se foloséscă pentru tineretulŭ din Ardealŭ. Administraţia e pusă sub îngrijirea Patriarchului sêrbescŭ din Carlovitz.

Face propunerea, pe care Congresulŭ o şi primesce, ca Esc. Sa Metropolitulŭ sĕ aibă voiă a face paşii necesarĭ la patriarchulŭ sêrbescŭ din Carlovitz, pentru partea ce se cuvine tineretului ardeleanŭ de rel. gr. or.

Ordinea ḑilei:

3. Comisiunea organisătóre prin raportorulŭ sĕu *V. Babeşŭ* comunică Congresului, că a studiatŭ propunerea deputatului Ioanŭ cav. de Puşcariu, ca Consistoriulŭ metropolitanŭ înainte de întrunirea Congresului sĕ provóce pe deputatulŭ alesŭ în 2 cercurĭ a opta pentru unulŭ şi a ordona nouă alegere în celŭ rĕmasŭ vacantŭ.

Propune a se delătura acéstă propunere şi a se trece la ordinea ḑilei. — Congresulŭ primesce propunerea comisiunei.

4. Totŭ comisia organisătóre prin raportorulŭ din punctulŭ precedent propune, ca membrii Consistoriului metropolitanu, carĭ suntŭ în viéţă şi nu şĭ-au depusŭ mandatulŭ de membrii, sĕ fiă realeşĭ şi pe periodulŭ proximŭ de 3 anĭ, éră în loculŭ celorŭ rĕposaţĭ séu demisionaţĭ sĕ se alégă de nou anume:

a) în senatulŭ bisericescŭ unŭ membru preoţescŭ din diecesa Aradului ca membru ordinarŭ.

b) în senatulŭ epitropescŭ unŭ membru ordinarŭ preoţescŭ din diecesa Caransebeşului, şi

c) în senatulŭ scolarŭ doi membri suplenţĭ mirenĭ din archidiecesă.

Partea primă se primesce. Pentru partea a doua se ordinéză votarea prin şedule.

După îndeplinirea votărei se alegŭ de membrii scrutinatorĭ deputaţii Dr. Ilarionŭ Puşcariu, Ignatie şi Emilŭ Babeşŭ, carĭ se retragŭ în o odaiă laterală, éră Congresulŭ continuă şedinţa.

Comisiunea petiţionară prin deputatulŭ *Todea* dă cetire mai multorŭ petiţiunĭ, carĭ neaflându-se la forulŭ competentŭ, se transpunŭ acelora spre a fi luate în considerare.

Aci însemnezŭ, că s'a cetitŭ şi petiţiunea protopopului Simeonŭ Popescu pentru grabnica deslegare a causei sale disciplinare. Acéstă afacere s'a transpusŭ Consistoriului archidiecesanŭ.

Deputatulŭ *Brote* din acestŭ incidentŭ a făcutŭ apelŭ către Escelenţa Sa, ca sĕ caute a se deslega acéstă causă câtŭ se póte mai în grabă.

Escelenţa Sa *Metropolitulŭ* spunêndŭ causele întârḑierei, a promisŭ, că va face totŭ posibilulŭ ca causa sĕ se decidă câtŭ mai în grabă.

Cererea fostului cancelistŭ metropolitanŭ Petroviciu, carele cere unŭ ajutorŭ, a fostŭ respinsă, lipsindŭ fondurĭ pentru asemenea ajutóre.

6. *Comisiunea financiară* prin raportorulŭ *Dringău* raportéză despre starea financiară a metropoliei şi despre fondurile ce aceea le administréză. Tóte s'au aflatŭ în stare bună, până la tăerea unorŭ cupóne, carĭ tăindu-se prea târḑiu, au căşunatŭ unei fundaţiunĭ o pagubă de 9 fl. 40 cr. Acéstă pagubă s'a propusŭ şi Congresulŭ a primitŭ, ca sĕ o restitue amploiaţii carĭ au căşunatŭ paguba.

7. Membrii însărcinaţĭ la punctulŭ 4 cu facerea scrutiniului raportéză, că s'au alesŭ:

a) în senatulŭ bisericescŭ deputatulŭ George Crăciunescu, protopopŭ în Belintŭ

b) în senatulŭ epitropescŭ Pavelŭ Miulescu protopopŭ în Ciacova şi Filipŭ Adamŭ preotŭ în Jamŭ, fără ca vre-unulŭ sĕ fiă întrunitŭ majoritatea voturilorŭ

c) în senatulŭ scolarŭ s'au alesŭ domnii Dr. I. Mihu şi Dr. Barcianu.

Ordinându-se de nou alegerĭ pentru senatulŭ scolarŭ între candidaţii numiţĭ sub b) scrutinatorii raportéză, că deputatulŭ Pavelŭ Miulescu a întrunitŭ din 62 voturĭ 40.

Preşedintele enunţă pe Pavelŭ Miulescu, protopopŭ în Ciacova, de membru alesŭ în senatulŭ epitropescŭ, pe George Crăciunescu protopopŭ în Belintŭ de membru ord. în senatulŭ bisericescŭ, pe care Es. Sa Metropolitulŭ în înţelegere cu ceilalţĭ doi Episcopĭ ilŭ şi întăresce în acéstă funcţiune din punctŭ de vedere canonicŭ.

In fine enunţă ca alesŭ în senatulŭ scolarŭ pe Dr. Mihu şi Dr. Barcianu.

8. Biroulŭ dă cetire proiectului de spese şi diurne ale deputaţilorŭ, care se statoresce cu 6434 fl. 43 cr. împărţiţĭ pe trei diete.

Finindu-se ordinea ḑilei, Escel. Sa preşedintele comunică, că agendele Congresului suntŭ finite, adreséză apoi cuvinte de mulţămită deputaţilorŭ pentru zelulŭ, bunăvoinţa şi înţelepciunea, cu care au luatŭ parte la afacerile acestui Congresŭ, şi declară sesiunea Congresului de încheiată.

Deputatulŭ Dr. Iosif Gall mulţămesce Escelenţei Sale pentru înţelépta şi neobosita conducere a şedinţelorŭ şi desbaterile congresualĭ, accentuândŭ, că dela acéstă conducere a depinsŭ în partea cea mai mare resultatulŭ concluselorŭ.

Congresulŭ erumpe în nesfêrşite „sĕ trăiéscă Esc. Sa Metropolitulŭ", ér Esc. Sa replică „sĕ trăiéscă Constituţionalismulŭ".

După acésta la 9 óre séra au plecatŭ toţĭ deputaţii în tóte părţile ţĕrii, părăsindŭ Sibiiulŭ o parte însemnată din deputaţĭ chiar în aceeaşĭ séră.

Din alŭ doilea paşalîcŭ alŭ lui Banffy.

Solnocŭ-Dobeca, 24 Octomvre 1888.

„Biru-i greu, podvada-i grea".

In 16 l. c. s'a ţinutŭ adunarea de tómnă a comitetului comitatensŭ. Intre obiectele acelei adunărĭ, s'au pertractatŭ două obiecte însemnate, care reclamă publicarea, unulŭ pentru lumina ce o rĕspândesce asupra gradului moralităţei în care a decăḑutŭ societatea şi altulŭ pentru noua greutate ce o-a adusŭ asupra contribuenţilorŭ acestui comitatŭ.

Comitatulŭ Cluşiului a făcutŭ o adresă la dietă pentru împedecarea căsĕtoriilor nelegiuite séu concubinatelorŭ şi o-a trimisŭ şi comitatului nostru sĕ-o sprijinéscă. Comisiunea administrativă însĕ hotărîse sĕ se ia simplu spre sciinţă, sĕ se pună „ad acta", şi aci e caracteristica morală. Acéstă comisiune faţă cu unŭ rĕu ce ameninţă societatea cu distrugere, s'a arătatŭ nepăsătóre! In adunarea comitetului însĕ, acestŭ scandalŭ moralŭ nu s'a pututŭ trece cu vederea.

Gabrielŭ Manu adv. a făcutŭ propunerea, ca sĕ se ia spre sciinţă cu părtinire acea adresă. Propunerea şĭ-a motivat'o cam aşa:

1) Din punctŭ de vedere *alŭ dreptului*, pentru că prin concubinatŭ (vadházaság) ómenii 'şĭ reguléză relaţiunile vieţii prin înlăturarea culpabilă a ordinei de dreptŭ, şi prin acésta se ignoréză şi se vatămă în modŭ pĕcătosŭ dreptulŭ positivŭ; éră căsĕtoria e relaţiune de dreptŭ şi ca atare trebue sĕ se încheiă totdéuna pe basa dreptului.

2) Părtinescŭ adresa Cluşienilorŭ şi din punctŭ de vedere *umanitarŭ*, pentru că concubinatulŭ prea de multe-orĭ se întêmplă pe ruinele căsĕtoriei legiuite; muerea legiuită se vatămă în drepturile şi posiţia sa în modŭ durŭ şi fără cruţare, ceea ce e în contra legei şi în contrastŭ şi cu umanitatea; dér concubinatulŭ e periculosŭ şi fatalŭ şi pentru pruncii născuţĭ în urmarea acestei relaţiunĭ anormale, carĭ pe lângă aceea că's urmaşii unorŭ părinţĭ relativŭ timbraţĭ, vorŭ fi totdéuna lipsiţĭ de receruta crescere religiósă, îngrijire şi iubire familiară; dér décă s'ar şi împărtăşi de ele, acésta se va întêmpla totdéuna pe contulŭ drepturilorŭ pruncului legiuitŭ.

3) Părtinescŭ adresa şi din punctŭ de vedere *socialŭ*, căcĭ societatea pe cei ce trăescŭ în concubinatŭ îi întêmpină totdéuna cu óre-care rĕcélă, ca sĕ nu ḑicŭ chiar că-i cadŭ spre greutate, éră faţă cu pruncii născuţĭ din o atare relaţiune pĕcătósă, aibă ei orĭ ce calităţĭ, totdéuna se ţinŭ în anumită distanţă.

4) Părtinescŭ adresa şi din punctŭ de vedere *alŭ statului*, pentru că basa statului totdéuna a fostŭ şi va fi familia legiuită. Dela fii, carĭ nu şĭ-au câştigatŭ dela părinţĭ legiuiţĭ iubire, crescere, învĕţătură şi simţŭ de dreptŭ şi nicĭ nu le-au putută învĕţa, nicĭ statulŭ şi societatea nu le póte pretinde acelea dela ei. Dealtmintrelea scimŭ, că viéţa familiară stabilă şi de dreptŭ forméză statŭ puternicŭ, şi decăderea

---

amêndoi, departe unulŭ de altulŭ. Visurile norocului însghebate în sufletulŭ ei, au sĕ se ştérgă, sĕ piară. Ilusiile ce le au rĕsăritŭ în cale ca unŭ cârdŭ de pasĕrĭ primăvĕratice de-odată cu dragostile lorŭ au sĕ sbóre, căcĭ tómna a sositŭ. Durerea pentru pierderea luĭ are sĕ-i pricinuéscă o "veclnică mustrare, de ce ierĭ séra n'a fostŭ în casă când Florea iubitulŭ ei a venitŭ sĕ-i spună, că mai are patru ḑile, după care porunca împĕrătéscă ilŭ va răpi din braţele ei. Ea îi vedea, în oglinda pêrêului luminat de raḑele lunei, figura lui cuminte, vióiă şi curată ca picurii apei, şi cum vedea şi gândea ea aceste, parcă nisce valurĭ marĭ şi negre de umbre ale desnădăjduireĭ simţia că-i apasă inima şi mintea.

Ileana vĕrsa lacrimĭ. Işĭ aducea aminte de poveţele mamei sale, sĕ nu scape nicĭ odată din vedere, că Dumneḑeu e sprijinulŭ tuturora, şi se mai liniştea blânda copilă. Dér gândindu-se că ce o sĕ facă fără elŭ, în culmea înduioşăreĭ simţia parcă despicându-i-se fruntea şi sdrobindu-i-se inima.

„Nenorocită a fostŭ zodia, în care m'am născutŭ!" îşĭ ḑicea biéta Iléna. Câte clădirĭ trebue sĕ se dărîme, câte mărirĭ sĕ se sdrobéscă de porunca împĕratului şi câtŭ norocŭ sĕ perdă ea pe urmele lui! Firea întrégă i-se părea întrupată în elŭ, şi acum din tóte nu mai rĕmânea nimicŭ, nicĭ măcarŭ o slabă mângâere! Se mai gândia şi la aşteptare. Dér aşteptarea ei póte sĕ fiă deşértă. şi atuncĭ ea slăbită o sĕ îmbrâncéscă sub greutatea durerei. N'o sĕ mai pótă nicĭ plânge, şi viéţa ei amăgită póte sĕ i-se pară o vecĭnică povară. Din câte au fostŭ odată n'o sĕ se mai întórcă nimicŭ, n'o sĕ mai védă nimicŭ . . . .

In vreme ce gândurile aceste trecéu ca fulgerulŭ prin mintea Ilenei, la casa lui Popicŭ aceeaşĭ supĕrare, aceeaşĭ măhnire era. Lelea Séra scotea oftărĭ, badea Popicŭ cerca sĕ împartă mângâerĭ, în vreme ce Florea se gătea sĕ iésă din casă.

Prin satŭ în josŭ trecea feciorulŭ bogătanului Popicŭ, fără sĕ'şĭ mai arunce ochii în laturĭ. Viluca, prietinulŭ sĕu, ilŭ urmărĭ până la unŭ locŭ şĭ-apoi se reîntórse strigândŭ după Florea: „Iléna te are dragŭ, dér cu greu o se fiă a ta."

Florea, mişcatŭ de glasulŭ acesta, stete loculuĭ şi se uită înapoi. Nu véḑu pe nimenĭ, da însĕ cu socotéla, că cine a fostŭ.

„Se qóte sĕ nu fiă Iléna a mea? Ce-o mai fi şi asta, Dómne?" îşĭ ḑise elŭ, apoi plecă înainte la drumŭ.

In scurtă vreme ajunse lângă pĕrĕu. Se trase dup'o salciă şi se uită bine dincolo. In casa Sandului nu se vedea lécŭ de lumină. Tuşŭ odată s'auḑi scârţâitulŭ uşei. Iléna, care mai înainte torcea sub frăgarulŭ din mijloculŭ curţii. prinḑêndŭ de veste, că e cineva în apropiere, eşi sĕ védă décă nu cumva e Florea, şi-lŭ strigă pe nume.

Luĭ Florea i-se părea, că i-se întunecă vederea, că-i furnică ceva prin corpŭ şi de mişcatŭ, ce era, nu putŭ scóte graiu. Ilena mai strigă odată. Atuncĭ elŭ, fără sĕ rĕspundă, sărĭ pĕrĕulŭ, păşi spre ea, o îmbrăţişă şi dreptŭ rĕspunsŭ la a treia întrebare a ei, „tu eştĭ?", o sĕrută cu focŭ.

„Pĕcatŭ de dragostea nóstră, Iléna! Ce folosŭ, că mâne, poimâne o sĕ plecŭ la cătăniă", ḑise Florea.

„Arḑ'o foculŭ!"

„S'o ardă, Iléna dragă. Dér ce sĕ ne mai plângemŭ? Dragostea nóstră nu mai e ca odată, când, décă ne întêlneamŭ şi căutamŭ desŭ sĕ ne întêlnimŭ, sciamŭ sĕ fimŭ noi de noi, sĕ ne spunemŭ unulŭ altuia foculŭ dela inimă. Pare-mi-se, că tu orĭ eu nĭ-amŭ mai lăsatŭ năravulŭ. Aséră te-am căutatŭ, şi ce sĕ vedĭ, dragă Iléno? Era pe-aci sĕ mĕ prăpădéscă...."

Iléna tremura. Sprîncenele 'i-se încreţiră, de genele ei lungĭ şi negre atârnau bobĭ de lacrimĭ şi suspina adêncŭ.

Florea bine înţelegea.

In clipa înse, când voiau sĕ lămuréscă lucrulŭ, nimerĭ badea Sandu cu

vieții familiare cășunéză de ordinarŭ și decăderea statului.

Acéstă propunere, pe lângă o motivare atâtŭ de rațională și cu temeiu, maioritatea o-a primitŭ. Și — semnŭ alŭ timpului de decădere — s'a aflatŭ o minoritate nu neînsemnată, care era pe lângă propunerea comisiunei administrative, ca sĕ se pună lucrulŭ la dosarŭ. Caracteristicŭ!

(Va urma.)

Sinodulŭ protop. gr.-cat. alŭ tractului Cojocna.

Din Câmpiă, 26 Octomvre 1888.

Sinodulŭ protopopescŭ de tómnă alŭ tractului Cojocna a fostŭ convocatŭ în comuna Juculŭ superiorŭ pe diua de 25 Octomvre n. c. Au luatŭ parte la elŭ toțî preoții din tractŭ, afară de doi, carî și-au legitimatŭ prin scrisorî absențiele lorŭ.

Sinodulŭ s'a deschisŭ la orele 9 a. m., prin d-lŭ protopopŭ *Ioanŭ Hossu*, care luă presidiulŭ. Dintre obiectele mai momentuóse pertractate în acestŭ sinodŭ, mĕ mărginescŭ a aminti pe scurtŭ următórele:

In sensulŭ programului, împărtășitŭ de timpuriu celorŭ interesațî, mai întâiu de tóte s'a discutatŭ asupra efectului mĕsurilorŭ luate în sinodulŭ anului trecutŭ cu privire la stîrpirea concubinatelorŭ.

Cetitorii acestui prețuitŭ diarŭ îșî vorŭ fi aducêndŭ aminte, că în sinodulŭ din anulŭ trecutŭ alŭ acestui tractŭ s'au luatŭ cele mai eficace mĕsurî pentru stîrpirea concubinatelorŭ, în urma cărora cu adêncă mulțămire sufletéscă potŭ sĕ vĕ spunŭ, că, după cum s'a constatatŭ în sinodulŭ de éstŭ timpŭ, concubinatele au scădutŭ mai de totŭ.*)

S'a desbătutŭ după acéstă asupra §§-lorŭ 4 și 53 din statutele fondului școlasticŭ tractualŭ, presentate în sinodulŭ tractualŭ ținutŭ la Corpadea. § 4 s'a modificatŭ, ér § 53 s'a lăsatŭ afară din totulŭ, și astfeliu statutele se vorŭ trimite Prea Ven. Ordinariatŭ Metropolitanŭ spre aprobare.

S'a discutatŭ pe lângă acestea și asupra altorŭ mai multe cestiunî de interesŭ practicŭ, s'a raportatŭ despre starea școlei, despre purtarea morală și oficiósă a învĕțătorului, s'au controlatŭ libelele privitóre la solvirea contribuțiunei bisericeĭ, școlei, porțiunei canonice, solvirea echivalentului etc.

Sinodulŭ s'a încheiatŭ după 2 óre p. m. Vorbirea de închidere a d-lui protopopŭ Hossu a fostŭ totŭ atâtŭ de potrivită și alésă, ca și cea de deschidere, mulțămindŭ celorŭ presențî pentru concursulŭ ce l'au datŭ întru resolvirea momentuóselorŭ cestiunî din programŭ, precum și pentru viulŭ interesŭ ce-lŭ manifestă față cu aceste sinóde, pe carî le cercetéză cu atâta punctuositate, pe lângă tóte neajunsele ce adesea li-se punŭ în cale.

Timpulŭ nu'mî permite de astă-dată, și nicî nu credŭ că ar fi de lipsă a mĕ ocupa mai amĕruntŭ cu venerabila persónă a d-lui protopopŭ Ioanŭ Hossu, căruia îĭ datorimŭ prosperarea acestui tractŭ protopopescŭ pe terenulŭ comunei conlucrărî și a solidarității naționale. Faptele d-lui protopopŭ Hossu suntŭ multŭ mai bine cunoscute publicului românŭ, decâtŭ sĕ aibă lipsă de lauda mea.

Ceea ce voiu sĕ mai amintescŭ înainte de încheiarea raportului meu este plăcuta datorință, ce mî-o impune sentimentulŭ de recunoscință față cu d-lŭ preotŭ *Nicolau Cosma* din Juculŭ superiorŭ, unde s'a ținutŭ acestŭ sinodŭ, care pe lângă tóte că stimabila-i soțiă este bolnavă în patŭ, a avutŭ bunăvoința a întruni la ospitala-i mésă pe toțî membrii sinodului. D-lŭ Cosma n'a crutatŭ nicî o jertfă pentru mulțămirea deplină a óspeților sĕi. La mésa d-sale s'au rostitŭ frumóse toaste în onórea Excelenței Sale Metropolitului Vancea, a protopopului Hossu, a d-lui Cosma etc., din a căruia simpatică casă ne-amŭ depărtatŭ eucêndŭ cu noi cele mai plăcute amintirî.

Câmpénulŭ.

*) Dintre hotărîrile luate anulŭ trecutŭ reproducemŭ pe cea mai remarcabilă, care sună astfeliu: „Sĕ se formeze în tóte comunele *reuniunî de onóre*, în carî sĕ pótă intra numai bărbațî cu purtare morală exemplară și carî din tóte puterile sĕ lucreze pentru stîrpirea imoralității din poporŭ, avêndŭ mai vêrtosŭ sĕ lucreze contra patimei bețieĭ“. Amŭ dori sĕ scimŭ, décă s'au făcutŭ ceva pașî pentru punerea în praxă a acestei laudabile hotărîrî? — *Red.*

Corespondența „Gaz. Trans.“

De sub „Pétra Pintii“ ni-s'a trimisŭ o corespondență, în care nî-se descrie înmormêntarea regretatului notarŭ românŭ *Ioanŭ Filipŭ* din Libotinŭ, despre care scimŭ, că a fostŭ împușcatŭ în diua de 12 Octomvre, bănuițî fiindŭ cu comiterea acestui omorŭ doi Ungurî din aceeașî comună.

Corespondentulŭ ne spune, că o înmormêntare atâtŭ de imposantă nu s'a mai pomenitŭ în acele părțî. Poporŭ numerosŭ din satŭ și împrejurime s'a grăbitŭ a da ultima onóre multŭ iubitului lorŭ decedatŭ, luândŭ parte la înmormêntarea lui, ce s'a oficiatŭ prin d-lŭ protopopŭ gr.-or. Samuilŭ Cupșia, însoțitŭ de 10 preoțî gr.-or. și gr.-cat.; pe lângă poporulŭ numerosŭ se aflau încă la înmormêntare mai mulțî cantorî din satele vecine, 5 notarî, 2 subnotarî, ca colegi ai rĕposatului, precum și alțî mulțî inteligențî românî între carî și mai mulțî Maghiarî. Actulŭ înmormêntărei a duratŭ dela 1 óră p. m. până la 5 ore. Pe rĕposatulŭ îlŭ deplângŭ 4 copii și nemângâiata-i soțiă Lucretia n. Perția, care a rĕmasŭ în stare binecuvêntată.

Corespondentulŭ ne spune totodată, că reposatulŭ a fostŭ unŭ Românŭ vrednicŭ, iubitŭ și iubitorŭ de némulŭ sĕu; lăsă în urmă-i o avere frumósă, care după unii se evaluéză la 50—60 mii florenî.

Mórtea neașteptată și prea timpuriă a bunului Românŭ Filipŭ a făcutŭ sĕ rĕmână numai promisiunî multele darurî, ce rĕposatulŭ avea de gândŭ sĕ le jertféscă pe altarulŭ națiunei sale; corespondentulŭ nostru însĕ e în firma speranță, că ceea ce reposatulŭ n'a pututŭ sĕ facă, va face familia lui, séu celŭ puținŭ copiii lui ajungêndŭ odată majorenî se vorŭ grăbi a eternisa memoria tatălui lorŭ, ridicândŭ în amintirea lui acelŭ sfântŭ și nobilŭ monumentŭ manifestatŭ prin fapte, pe care tatălŭ lorŭ n'a apucatŭ sĕ și-lŭ ridice.

Din parte-ne dicemŭ regretatului reposatŭ sĕ-i fiă țĕrina ușóră. Tot-odată ne luămŭ voe a da espresiune dorinței nóstre, ca tinerulŭ studentŭ Nechita, fiulŭ reposatului, ce studiéză acum în gimnasiulŭ de statŭ din Baia-mare, sĕ fiă dusŭ, celŭ puținŭ pentru clasele superióre, la unŭ gimnasiu românescŭ, pentru ca sĕ se cultive în limba lui maternă, ce, după cum nî-se scrie, a fostŭ atâtŭ de iubită de regretatulŭ sĕu tată.

Literatură.

„Meseriașulŭ Românŭ,“ fóiă pentru învĕțătură și petrecere, întocmită pentru meseriașî și toțî iubitorii de meserii. Apare în Brașovŭ de 2 orî pe lună și costă pe ½ anŭ 60 cr. séu 2 francî. Editorŭ și Redactorŭ: *Bartolomeiu Baiulescu*, președintele Reuniunei pentru sprijinirea meseriașilorŭ românî în Brașovŭ. — Nr. 20 dela 15 (27) Octomvre conține: Pedepsirea învĕțăceilorŭ dela meserii; Lege pentru meserii în România; Cositorulŭ, Zinculŭ, de A. St.; Domnulŭ Destrémeaux (romanŭ, tradusŭ din franțusesce); Feliurite pentru meseriașî; Scirî economice și industriale; Multe și mĕrunte; Diverse; Glume; Conchiămare; Concursŭ; Anunțŭ etc.

„Școla și Familia,“ fóiă pentru părințî și învĕțătorî, apare în Brașovŭ o dată pe lună și costă 2 fl. pe anŭ séu 6 francî. Redactorŭ: *Ioanŭ Dariu*. — Nr. 6 dela 1 (13) Octomvre conține: Limba maternă în scóla poporală, de I. Dariu; Principiile generalî ale învĕțĕmêntului (Didactica); Este de lipsă a se propune gimnastica la fete? de I. D. Petrașcu; Lecțiunî din învĕțĕmêntulŭ religiunei în scólele primare, de Iosifŭ Aronŭ; Invĕțĕmêntulŭ intuitivŭ; Bibliografiă; Diverse; Posta red.

„Convorbirî literare“ din Bucurescî cuprinde în Nr 7 dela 1 Octomvre următórele: Transiția de A. C.; Emanciparea Țiganilorŭ, de G. Sionŭ; Scrisorî din Italia, de X. Y. Z.; Câteva cestiunî metodologice (fine), de Stefanŭ Velovan; Lascarŭ Viorescu, trad. de A., după Wilhelm de Kotzebue; Hărtii vechî (Două foi de dește din secolulŭ XVII și XVIII), de G. I. Lahovari; Nimfa tînĕră Leuco..., Strofe (poesii) de Duiliu Zamfirescu; In Bacchum, In arborem, Ad Augustum Caesarem (poesii), trad. din Orațiu de D. C. Ollănescu; Bibliografiă.

SCIRÎ TELEGRAFICE.

Berlinŭ, 31 Octomvre. Pe câtŭ este cunoscutŭ, alegerile bărbațilorŭ delegațî pentru campania electorală (Wahlmänner) în Prusia, n'au adusŭ nicî o schimbare însemnată în raporturile diferitelorŭ partide. Orașulŭ Berlinŭ a alesŭ liberalî-progressiștî.

Bruxella, 31 Octomvre. Episcopii belgianî au trimisŭ cătră Papa Leo XIII o adresă, în care pretindŭ în numele catolicilorŭ din Belgia restabilirea statului papalŭ.

Cununiă.

Aurelŭ C. Popovicĭ și *Maria Ana Poltŭ* își vorŭ celebra cununia lorŭ religiósă Dumineca în 4 Noemvre 1888 st. n. la 11½ óre a. m. în biserica gr. or. la „Sânta Treime“ din Viena I. Fleischmarkt.

DIVERSE.

Dobitóce bețive. Fórte multe animale nu numai că suntŭ iubitóre de beuturî alcoolice, dér suntŭ atâtŭ de pasionate, încâtŭ încâtŭ încércă tóte mijlócele numai sĕ pótă obținea beutura dorită. Astfelŭ maimuțelorŭ din Dafur, în Africa, le place grozavŭ berea și caută orî-ce mijlocŭ sĕ o pótă obține. Ele se îmbată de ea, totŭ asemenea precum se îmbată omulŭ. In stadiulŭ acesta suntŭ fórte lesne de prinsŭ. Astfelŭ ómenii întrebuințéză acestŭ mijlocŭ anume spre a-le prinde. S'au vĕdutŭ și cloțanî, carî bĕu cu mare plăcere spirtuóse; mai cu sémă în pivnițele de vinurî, unde se varsă séu crépă prin accidentŭ vre-o bute, cloțanii consumă beuturî cu mare poftă. Nicî animalele domestice nu se sfiescŭ de beuturî spirtuóse. Unii stăpânî au încercatŭ sĕ obicinuéscă pisicile și cânii la astfelŭ de beuturî. Mulțî papagalî béu rumŭ, și elefantulŭ preferă sĕ bea arrak, cailorŭ și măgarilorŭ le place berea. Nu numai că aceste animale béu cu plăcere spirtuósele, déră unele din ele sciu chiar sĕ distingă calitatea beuturei. Se spune despre unŭ Orangutanŭ, căruia îi plăcea tóte felurile de rachiurî, pe când unŭ chimpanzŭ, preferea și alegea numai vinurile cele mai bune. Buffon spune despre unŭ orangutanŭ, de Borneo, care cunoscea vinurile bune, când găsia câte-o buteliă de vinŭ de Malaga o bea până la cea din urmă picătură. S'a observatŭ la urșî îmblânditî plăcere mare sĕ bea șampaniă. Paserile se delectéză cu grăunțe muiate în spirtŭ. Unele albine se îmbată de suculŭ deosebitelorŭ florî. Urșii și alte animale mănâncă cu plăcere strugurî, de carî se îmbată. Tocmai ca și între ómenî, sĕ găsescŭ și între animale beutorî pasionațî, carî morŭ în urma efectelorŭ, ce le are acéstă pasiune. Büchner descrie unŭ orangutanŭ, care a muritŭ după ce beuse o buteliă de rumŭ pe care o furase.

Cursulŭ piețeĭ Brașovŭ

din 31 Octomvre st. n. 1888.

Bancnote românescî	Cump.	9.36	Vênd.	9.38
Argintŭ românescŭ .	„	9.30	„	9.35
Napoleon-d'orî . . .	„	9.59	„	9.62
Lire turcescî . . .	„	10.90	„	10.95
Imperialî	„	9.90	„	9.95
Galbinî	„	5.70	„	5.76
Scris. fonç. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescî . . .	„	126.—	„	127.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 30 Octomvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.80
Renta de hârtiă 5%	92.65
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	144.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	116.—
Bonurî rurale ungare	104.90
Bonurî cu clasa de sortare . . .	104.80
Bonurî rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.40
Bonurî cu cl. de sortare	104.40
Bonurî rurale transilvane	104.50
Bonurî croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.75
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	123.10
Renta de hârtiă austriacă	82.20
Renta de argintŭ austriacă	82.60
Renta de aurŭ austriacă	109.75
Losurî din 1860	140.25
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	871.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. .	305.75
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	312.30
Galbenî împĕrătescî	5.76
Napoleon-d'orî	9.61½
Mărcî 100 împ. germane	59.40
Londra 10 Livres sterlinge	121.25

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

carulŭ încărcatŭ cu paie depăpușoiu, trasŭ de douĕ văcuțe.

Indrăgitții își luară „nópte bună“ și Florea plecă. Elŭ nu se mai gândea, décă a făcutŭ bine ce a făcutŭ, când i-a spusŭ Ilenei în chipŭ de mustrare, că ierĭ séra a căutat'o și..... Se gândea însĕ Ilena cu atâtŭ mai multŭ. Vorbele lui Florea „aseră te-am căutatŭ.....“ i-se întipăriră astfelŭ în minte, astfelŭ își legă la inima de ele, încâtŭ diua-nóptea se gândea, décă nu cumva Florea, din pricină, că aseră ea a lipsitŭ, o sĕ ridice bănuielî în potriva dragostei ei.

Trei dile trecură ca fulgerulŭ.

A patra di Ilena mea sĕ-lŭ scie pe Florea plecatŭ. De cătră séră ea-lŭ aștepta, dér elŭ nu mai sosia. „Ce-o mai fi Dómne, elŭ sĕ mérgă diminéță și sĕ nu vină sĕ ne luămŭ rĕmasŭ bunŭ!“ dicea fĕta Sandului stândŭ érăși în pragulŭ porții. „De nu vine elŭ, o sĕ mergŭ eu“, și vorbindŭ acestea intră în casă.

Cuprinsă de neastêmpĕrŭ Ilena umbla încóce și încolo, mai cu trébă, mai fără trébă. Ii era frică sĕ iésă din casă, fiindcă Sandu pururea își ținea ochii pironițî pe ea și'i cam pricepea gândurile.

Tată, mĕ ducŭ numai până cólea și vinŭ îndată. Mĕ lașî, tată?“

„De ce drăguță?“

Am o vorbă cu Veta lui Pârjolŭ, o vorbă, scii, trebĭ de-ale fetelorŭ.“

„Mai bine di că țî-e de Florea“, rĕspunse Sandu zimbindŭ și se sculă. Făcu câțiva pașî în susŭ și în josŭ prin casă, își îmbrățișă fata și ca și când prin semnulŭ acesta i-ar fi disŭ „du-te“, eșiră amêndoi. Sandu sĕ-și prindă văcuțele la carŭ, ca sĕ-și aducă puținele paie de păpușoiu ce le mai avea în bucățile de pămêntŭ de după móră, ér Ilena, ca sĕ mérgă unde o ducea gândulŭ și inima.

(Va urma).

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.